

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Forskydning i Brugen af Trafikmidlerne tilstrækkelig til at begrunde Modstanden mod at bygge nye Jernbaner, hvor Forholdene i Forvejen er saa tvivlsomme, at alt taler for, at det vil betyde yderligere Driftsunderskud for den Stat, som bygger dem?

Der er af forskellige ærede Medlemmer under denne Forhandling anført en Række Argumenter til Fordel for de Synspunkter, der er blevet gjort gældende i Retning af, at Banen skulde færdigbygges. Jeg har besvaret en Del af dem i mine Udtalelser indtil nu og skal kun opholde mig ved et Par enkelte andre Udtalelser.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, som henstillede til mig, hvis Banen blev nedlagt, at tage op til velvillig Overvejelse, om man ikke i meget forenklet Form kunde bibeholde Driften paa Strækningen fra Ringsted til Jydstrup, at jeg anser det for at være tvivlsomt, om der vil være tilstrækkelige praktiske Muligheder for, at en saadan Drift kan svare sig blot i nogen Grad. Jeg gaar ud fra, at Traktorpersonalet maa være bosiddende i Ringsted, og at det vil betyde en Fordyrelse af Driften, som gør det tvivlsomt, om den kan svare Regning. Jeg besvarer derfor Spørgsmaalet med, at jeg anser det for at være meget tvivlsomt, om der kan opretholdes selv en meget forenklet Drift paa en enkelt Strækning som den, det ærede Medlem omtalte, hvis Banen nedlægges. Men naar Banen er nedlagt og Krav rejses fra Befolkningens Side herom, vil vi naturligvis som altid underkaste disse en grundig Undersøgelse, inden Ministeriet tager det afgørende Standpunkt.

Det blev endvidere af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagt, at der fra Kommunerne forelaa en Række Spørgsmaal af stor økonomisk Betydning, og at man formentlig, hvis Banen blev nedlagt, maatte regne med, at Kommunerne vilde stille Krav om Tilbagebetaling af betydelige Beløb, som de havde indbetalt til Banen i Hænhold til Loven om Banens Anlæg. I Loven af 20. Maj 1933 om Banens Nedlæggelse, som jeg henviste til, er denne Sag i Realiteten afgjort. I § 2 i denne Lov fastslaas det, at Kommunerne ikke i Fremtiden, naar Banen er nedlagt, skal indbetale de Rater, der er tilbage af den Sum, som de skulde betale til Banens Anlæg, men der

staar ikke noget om, at en Tilbagebetaling kan finde Sted. Jeg maa derfor afvise den Paastand, at Kommunerne skulde have noget Krav paa en Tilbagebetaling.

Jeg er derimod meget interesseret i, at denne Sag faar en Afgørelse, som ikke lader nogen Tvivl tilbage. Staten er interesseret i, naar Banen nedlægges, at behandle Kommunerne i den paagældende Egn saa godt, som det er muligt i enhver Henseende, at foretage Afviklingen under saa lempelige Former, som det kan forsvares. Spørgsmaalet om Kommunernes Stilling med Hensyn til Tilskuddet vil formentlig blive rejst fra Kommunernes Side, og jeg vil meget gerne medvirke til at undersøge, om der er Muligheder for at paalægge Staten Forpligtelser her. Hvis dette er Tilfældet, vil Staten selvfølgelig ogsaa paa dette Omraade stille sig imødekommende og forstaaende over for de Krav, der maatte rejses angaaende dette Spørgsmaal. Men jeg gentager, at jeg maa indtil videre afvise, at Staten har nogen Forpligtelse til at tilbagebetale de Beløb, der i sin Tid er indbetalt af Kommunerne.

Endvidere er der spurgt, hvorvidt Statsbanerne, hvis Rigsdagen vedtog at bygge Banen færdig og Statsbanerne ikke selv vilde drive denne Bane videre, vilde gaa til at overgive Banen i Forpagtning til den Privatbane, Frederiksværkbanen, som har fremsat et Tilbud om at overtage den, og man spurgte mig, om der var givet noget Svar fra Ministeriets Side paa Privatbanens Tilbud om at overtage Forpagtningen. Jeg skal i denne Anledning oplyse, at Ministeriet har fremkaldt et Tilbud fra Privatbanen under Hensyn til, at man fra konservativ Side ønskede oplyst, hvad der laa bag Rygterne om Privatbanens Villighed til at overtage denne Forpagtning. Jeg henvendte mig til Banebestyrelsens Formand og Driftsbestyreren og modtog derefter en Skrivelse gaaende ud paa, at man var villig til at overtage Banen i Forpagtning paa visse, nærmere angivne Betingelser. Jeg har gjort Rede herfor over for de to ærede Finansudvalg, og jeg vil gerne sige, at jeg antager ikke, at man fra nogen Side i dette høje Ting vil gaa ind paa at overdrage Privatbanen Forpagtningen af denne Strækning paa de Betingelser, der her er opgivet. Det er nemlig ikke alene Færdiggørelse af Banen,